

industriell avfallsprodukt, som rönt en omvandling genom atmosfärliliers inverkan. Vid besök den 13/7 på Sveriges Geologiska Undersökning visades provet för statsgeolog Thorslund. Dr Thorslund ansåg det osannolikt, att provet skulle kunna utgöras av något fossilt eller recent harts. Dr Thorslund trodde, att det möjligtvis kunde vara någon avfallsprodukt från cellulosaindustrien.

Vid besök den 13/7 på Tekniska Högskolan, Docent E. Öman (speciallärare i pappersteknik och sakkunnig på cellulosaområdet) kunde denne icke i provet igenkänna någon avfallsprodukt från cellulosaindustrien. Docent Öman tyckte sig spåra någon likhet med en ev. nitreringsprodukt av reten. Med anledning härav gjordes omedelbart ett försök att lösa produkten i högkonc. salpetersyra, vilket borde vara fallet, om föremålet utgjorts av en nitreringsprodukt. Provet löste sig icke i den högkonc. salpetersyran, utan svartfärgades utan att i övrigt förändras.

Docent Öman framkastade, att provet möjligtvis kunde härröra från bortkastad linolja, men hade då svårt att förklara produktens säregna struktur.

Med ingenjör Klang (AB Wilh. Becker) diskuterades den 15/7 1946 möjligheten av att produkten kunde härröra ifrån omvandlad harts eller från linolja. Till jämförelse uttogs prov ur Beckers samlingar. Det var uppenbart, att provet inte kunde utgöras av något känt harts, av typ kopalharts, dammarharts, akaroidharts eller liknande. Ingenjör Klang hade icke någon uppfattning om, huruvida produkten överhuvudtaget kunde härröra från någon känd teknisk produkt.